

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo dicuntur dæmones intrare homines. F [i.e. E]

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Sicut aqua vera in vinum verum cōuersa est à Domino. An ipsa propriacorpora, & sua transformēt Iean. 2. b
in id q̄ volunt accommodatum ad id quod agūt.
Sed quod horum sit, quoniam homo sum, nullo
experimento comprehendere valeo sicut angeli,
qui hoc agunt. Attende Lector, quia questionē p-
positā nō soluit: sed indiscussā reliquit, utrum an
geli qui mittebātur seruatis suis, p̄ priis spirituali-
bus corporibus superuestirentur aliquā corpulē-
tiori specie, in qua possent videri; an ipsum corp⁹
mutarent, & transformarent in quācunq̄ vellēt
speciem in qua possent cervi. In quibus verbis vi-
detur August. attestari angelos esse corporeos, ac
propria & spiritualia habere corpora,

*Quod Deus in specie, qua est Deus, nunquam morta-
libus apparuit.*

D

Cæterum hęc velut nimis profunda atq̄ obscu-
ta relinquentes illud indubitanter teneamus: q̄ Aug. lib. 3.
Deus in specie essentię suę nunquam mortalibus de Trinit. c.
apparuit: sicut famulo suo Moysi dicit: Non vide 10. in fine.
bit me homo, & vivet Et in Euangeliō Ioan. legi- C. 11. eius-
tūr: Deum nemo vidit vñquam. Visibile n. quicq̄ dem conti-
non est quod non sit mutabile. Ideo substantia si- nuo.
ue essentia Dei quoniam nullo modo mutabilis Aug. lib. de
est, nullo modo per seipsum visibilis est. Proinde Trin. 3. c. 10.
ad finem.
illa quę patribus visa sunt cum Deus illis prese-
taretur, per creaturam facta esse manifestum est.
Et si nō latet quomodo ea ministris angelis fece-
rit Deus, per angelos tamē facta esse dicimus. Au-
deo ergo fiducialiter dicere, nec Deum patrē, nec
verbum eius, nec spiritum eius qui est vñus Deus
p̄ id quod est, atq; id ipsum est vlo modo esse mu-
tabilem: ac per hoc multo minus esse visibilem.

*Vtrum dæmones intrent corpora hominum sub-
stantialiter, an illabantur mentibus.*

hominum.

E

Illud etiam consideratione dignissimum vide-

X 4 tur,

tur, ytrum dēmones siue corporei, siue incorpo-
rei sint, hominū substantialiter intrēt corpora, eq-
rumq; animabus illabantur, an idēo intrare di-
cantur, q; malitiæ suæ ibi effectum exēcent. Dei
pmissione opprimēdo atq; vexādo eas, vel in pec-
catum p voluntate sua trahendo. Quod in homi-
nes introeant atq; ab eis expulsi exēant, Euange-
lium aperte declarat, cōmemorans dēmonia in
quosdā ingressa, & per Christum eiecta: sed ytrū
secundum substantialiam fuerint ingressa an ppter
mali effectum dicantur ingressa, non qđeo perspi-
cuum est: De hoc autē Aug. in li. de Ecclesiasticis
dogmatibus ait: Dēmones per energicam opera-
tionē nō credim? substantialiter illabi animæ, sed
applicatione, & oppressionē vñiri. Illabi autē mē-
ti illi soli possibile est, qui creauit, qui natura sub-
stens incorpore? captabilis est suæ facturæ. Ecce
hic videtur insinuari quod substāl aliter non illa-
bantur dēmones, vel introeant corda hominum.
Beda quoq; super illum locum Act. Apostolorū, v-
bi Petrus ait Ananiæ, Cur tentauit Sathanas cor
tuum dicit notandum q; mentem hominis iuxta
substantialiam nihil implere possit, nisi creatrix tri-
nitas: q; tantummodo secundum operationē, &
voluntatis instinctū anima dē his, quæ sunt crea-
ta impletur. Implet vero Sathanas cor alicui?, nō
quidē ingrediens in eum, & in sensum eius, neque
introiens aditum cordis, si quidem potestas hæc
soli? Dei est, sed callida & fraudulēta deceptione
animam in effectum malitiæ trahens per cogita-
tiones, & incētiua vitiorum, quib; plenus est. Im-
pleuit ergo Sathanas cor Ananię non intrādo, sed
malitiæ suæ virus inserēdo. Idē Spiritus immundus
flamma virtutum de cordib; fidelium expulsus,
doctorib; veritatis luctantibus venentum psecu-
tionis infundit. His authoritatib; ostēditur q; de-
mones non substantialiter intrāt corda hominū,

sed

Matt. 8. d.

Marc. 1. c.

Cap. 83. in
principio.Acton. c a
*Impletuit.Beda ad il-
lud actu. 2. 8.
Sipera cū à
calore pro-
cessisset, in
se sit ma-
num eius.

sed propter malitiæ effectum: de quibus pelli dicuntur, cum nocere nou finuntur.

DE ORDINVM DISTINCTIONE,
Qui & quot sint.

DISTINCT. IX.

A

POST prædicta supereſt cognoscere de ordinib⁹ Greg. hom.
angelorum, quid scripturā tradat. Quæ in pluri 34. in enan-
bus locis nouē esse ordines angelorum p̄mulgat, gel. Luc. 15.
scilicet, angelos, archangelos, principatus, potes-
states, virtutes, dominationes, thronos, cherubin
& seraphin. Et inueniuntur in istis ordinibus tria
ternæ esse, & in singulis tres ordines, ut Trinitatis
similitudo in eis insinuetur impressa. Vnde Dion.
tres ordines angelorum esse tradit, ternos in sin- Lib. i. de. ea.
gulis ponens. Sunt n. tres superiores, tres inferio- less. hier.
res, tres medii. Superiores, seraphin, cherubin,
throni: medii, dominationes, principat⁹, & potes-
states. Inferiores, virtutes, archangeli, angeli.

Quid appelletur ordo, & qua sit ratio nominis
cuiusque.

B

Hic considerandum est, quid appelletur ordo:
Deinde, utrum ab ipsa creatione fuerit distinctio
illorum ordinum. Ordo autē dicitur multitudo
cælestium spirituum, qui inter se in aliq munere
gratiæ simulantur, sicut in naturalium datorum
munere conueniunt. Vt v.g. Seraphin dicuntur qui p̄
aliis ardent charitate. Seraphin n. interpretatur
ardens vel succendens. Cherubin, qui p̄z aliis in
scientia eminent. Cherubin n. interpretatur ple-
nitudo scientiæ. Thronus dicitur sedes. Throni Gregor. ad
autem vocantur (vt beatus Greg ait) qui tanta di mēdīm ho-
uinitatis gratia replentur, vt in eis sedeat Deus, & mil 34. in
per eos iudicia decernat atq; informet. Domina- euangel.
tiones verō vocātur, qui principatus & potestates
transcendent. Principat⁹ dicuntur, qui sibi subie- LUC. 15.
cti. s, quæ sunt agenda disponunt, eisq; ad explēda

X 5 diui-